

РЕШЕНИЕ

№ 6056

гр. София, 04.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 28.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9070** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административно - процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. чл.84, ал.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. Х., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на А., настанен в ЦНСТДБУ, [населено място], област В., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, кантора 1 и 2, чрез адв. Т. Л., срещу Решение № ВР-13 от 19.08.2020 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците (ДАБ), с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последващата му молба рег. № 501093 от 19.08.2020 г.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на решението поради неправилно приложение и несъответствие с целта на закона, както и нарушение на административно-производствените правила. Излага твърдения, че на 12.08.2020 г. бил освободен предсрочно от изтърпяване на наложено му наказание „лишаване от свобода“ с определение на съда, влязло в сила на 19.08.2020 г. Няма връзка с адвоката си, искал да бъде освободен от Поправителния дом за непълнолетни лица към Затвора В. и да се върне в РПЦ – Военна рампа. Затова подал молба по ЗУБ от 19.08.2020 г., за която не знаел, че технически няма да има възможност да изложи причините, поради които желае да остане в България и за що изпитва страх да се завърне в А.. Поддържа, че ако се завърне в родината си на произход, ще стане жертва на кръвно отмъщение, заради извършеното от него в България престъпление.

Претендира за отмяна на акта и връщане на преписката на административния орган за провеждане на общо производство.

Ответникът интервюиращ орган при ДАБ оспорва жалбата чрез юрк.Ч..

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Кандидатът е сезирал ДАБ с първа молба за закрила рег. № 501093 от 08.05.2019 г. Насроченото за 15.05.2019 г. интервю не било проведено, тъй като чужденецът напуснал самоволно общежитието, където е настанен. Това е дало основание за спиране на производството по предоставяне на международна закрила съгласно чл.77, ал.1, вр. чл.14, т.1 и т.2 ЗУБ, с Решение № 3977 от 20.06.2019 г. на зам.председателя на ДАБ. От протокол за предупреждение рег. № 501093 от 07.06.2020 г. по описа на ДАБ се установява, че на 27.05.2019 г. А. Х. е установен в граничната зона на Република България, [населено място], в опит да напусне нейната територия. С Решение № 4448 от 31.07.2019 г. на зам.председателя на ДАБ производството за предоставяне на закрила е възобновено. Решението е връчено на чужденеца на 24.10.2019 г., тъй като междуременно, с определение от 14.07.2019 г. по нчд № 11406/2019 г. на СРС на А. Х. е наложена мярка за неотклонение „задържане под стража“, изтърпяна в Следствен арест на бул. „Д-р Г.М. Д.“ № 42.

От назначена на лицето съдебно-медицинска експертиза № 242/2019 г. на Клиника по съдебна медицина при УМБАЛ [фирма] и проведено рентгеново изследване е установена календарната възраст на А. Х. – в интервала 16 – 18 години, без възможност за по-конкретно прецизиране. Въз основа на експертизата е поправена първоначално заявената от кандидата дата на раждане от 02.05.2005 г. на 02.05.2003 г. На проведеното на 24.10.2019 г. интервю чужденецът заявил, че не е арестуван или осъждан в А., не е имал взаимоотношения с армия и полиция, не членува в политически партии, не е имал проблем поради религиозна или социална принадлежност, лично не е преживявал насилие. Съобщава, че ситуацията в А. била тежка и преди 4 години с по-големия му брат тръгнали за Турция. После разбрал, че семейството му се преместило в П. заради войната. В Турция работел 4 години като общ работник. Преди около пет месеца влязъл нелегално в България, с каналджия. Заявил е желание да остане да учи и да работи в България.

Постановено е Решение № 350 от 28.01.2020 г. на председателя на ДАБ, с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4, вр. чл.8 и чл.9 ЗУБ е отказано предоставяне на международна закрила. Административният орган е изложил мотиви за липса на предпоставките по чл.8 и чл.9, ал.1 ЗУБ. Решението е съобщено на кандидата на 11.03.2020 г. Липсват данни за обжалването му по съдебен ред.

С определение по чнд № 292/2020 г. на Окръжен съд Враца чужденецът е освободен условно, предсрочно от изтърпяване на остатъка от наложено му наказание „лишаване от свобода“ от 1 година и 6 месеца.

На 18.08.2020 г. А. Х. е подал последваща молба за международна закрила. На 05.09.2020 г. е проведена беседа, на която кандидатът заявил, че не разполага с писмени доказателства, както по отношение на подадената последваща молба, така и относно бежанската си история. Беседата е проведена на територията на ЦНСТ за деца без увреждания [населено място], област В., където лицето е настанено със заповед № ЗД/Д-ВР-079 от 20.08.2020 г. по повод освобождаването му от Затвора

[населено място] и подадена информация от началника на Затвора [населено място] до Дирекция „Социално подпомагане“ – В.. Беседата е проведена в присъствието на управителя на ЦНСТД [населено място] и адв. Т. Л. от НБПП.

Постановено е оспореното Решение № ВР-13 от 19.08.2020 г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ последващата молба рег. № 501093 от 19.08.2020 г. не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила. Актът е мотивиран с липсата на писмени доказателства от съществено значение за личното положение или страна по произход на кандидата и преклудирани обстоятелствата, изложени от него в предходното производство за закрила по ЗУБ.

При така установените факти съдът обосновава следните правни изводи:

Оспореното решение е съобщено на жалбоподателя на 08.09.2020 г., а жалбата срещу него е подадена на 11.09.2020 г. - в преклузивния срок по чл.84, ал.2 ЗУБ, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Оспореното решение за недопускане на последващата молба е издадено на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ от компетентен административен орган по силата на заповед № РД-05-120 от 14.02.2018 г. на председателя на ДАБ за определяне на П. Д. С. за интервюиращ орган и в установената форма, но при допуснати процесуални нарушения и неправилно приложение на закона, обосноваващи неговата незаконосъобразност.

Молбата на А. Х. до ДАБ рег. № 501093 от 19.08.2020 г. отговаря на определението за последваща молба по пар.1, т.6 от ДР на ЗУБ, доколкото предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ по общия ред е приключило с акт по чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ, влязъл в сила като необжалван.

За тези случаи нормите на чл.76а и сл. ЗУБ уреждат т.нар. производство по предварително разглеждане на молбите за закрила – преценка на тяхната допустимост съгласно чл.13, ал.2, т.4 ЗУБ. Последната разпоредба урежда случаите, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Изложените от административния орган основания за недопустимост кореспондират с основанията по чл.31, пар.8, б.„е“ и чл.33, пар.2, б.„г“ от Директива 2013/32/ЕС.

Няма спор, че кандидатът е непридружено непълнолетно лице по смисъла на пар.1, т.4 от ДР на ЗУБ и като такова принадлежи към уязвима група съгласно пар.1, т.17 от ДР на ЗУБ. В тази връзка, специалният материален закон поставя изискване за назначаване на негов представител от общинската администрация, определен от кмета на общината или от оправомощено от него длъжностно лице (чл.25, ал.1 ЗУБ, редакция към датата на подаване на последващата молба). Няма спор, че първоначалното производство за закрила по ЗУБ е проведено в присъствието на назначен представител по чл.25, ал.1 ЗУБ, както и предоставена на лицето правна помощ от адв. Т. Л. от НБПП. Представителят на кандидата разполага с правомощия по чл.25, ал.3 ЗУБ, вкл. представителство пред административните органи, вкл. охрана на неговите правни интереси в производството по закрила. Отделно от изложеното, нормата на чл.15 от Закона за закрила на детето урежда редица

процедурни гаранции при участие на малолетни и непълнолетни лица в административни и съдебни производства, които съдят намира за относими към производството по реда на члл.76а-76в ЗУБ.

В случая, по последващата молба на кандидата рег. № 501093 от 19.08.2020 г. е постановено решение на същата дата. Вярно е, че с това формално е спазен срокът по чл.76б, ал.1 ЗУБ, но не са изпълнени визираните процесуални гаранции за законосъобразно провеждане на административната процедура.

Производството е проведено без да е уведомен представител на лицето по смисъла на чл.25, ал.1 ЗУБ или назначения адвокат от НБПП. В тази връзка представителят или защитникът от НБПП не са имали възможност да осъществят правомощията си по чл.25, ал.3 ЗУБ, вкл. на правна помощ, като разяснят смисъла на производството по допустимост, правата и задълженията на кандидата в него и как да се подготви, вкл. с оглед специфичната необходимост за представяне на писмени доказателства в подкрепа на твърденията за нови факти и обстоятелства по молбата за закрила. Вярно е, че производството по допустимост не предвижда провеждане на лично интервю с кандидата, но в случая следва да бъде съобразено неговото уязвимо положение на непридружен пълнолетен, което не е сторено от административния орган.

Последващото провеждане на беседа на 05.09.2020 г., след постановяване на оспореното решение от 19.08.2020 г., в присъствието на адв.Л. и управителя на центъра в [населено място], където е настанен А. Х., не може да санира посочените процесуални пропуски.

Не е изпълнена и разпоредбата на чл.15, ал.6 от Закона за закрила на детето, която изисква при всяко дело административният орган да уведомява Дирекция „Социално подпомагане“. Нормата е императивна и представлява гаранция за спазване на висшия интерес на детето. В тази връзка административният орган следва да преразгледа практиката си в ускорената процедура на производство по допустимост на молби за закрила на непълнолетни лица да не изчаква мнението на Дирекция „Социално подпомагане“ с оглед кратките срокове за произнасяне, доколкото практиката на ВАС като касационна съдебна инстанция, че това винаги представлява съществено процесуално нарушение, е константна.

В случая, за административното производство не е уведомена ДСП – Бяла С.. Детето е настанено в социална институция със Заповед № ЗД/Д-ВР-079 от 20.08.2020 г. на ДСП В., но по повод сигнал на началника на Затвора [населено място] за дете в риск, а не по повод на образуваното пред ДАБ повторно производство.

От същата заповед на ДСП и социалния доклад за оценка на постъпилия сигнал се установява, че е налице риск за живота, здравето и социалното развитие на детето. Според изготвен по повод настоящето съдебно производство доклад № СЛ/Д-ВР-БС/638-010 от 20.10.2020 г. на ДСП Бяла С. при настаняване на непълнолетното лице в ЦНСТДБУ [населено място] са осигурени условия за неговото отглеждане, но не са задоволени емоционалните му потребности от общуване с лица от неговия етнос, религия и култура. Изложеното потвърждава тезата, че жалбоподателят, освен попадащ в легалното определение за „лице от уязвима група“, има специфични потребности от закрила, които не са съобразени в административното производство и са довели до съществено накърняване на правото му на защита – самостоятелно отменително основание по чл.146, т.3 АПК. За образуваното административно производство не са уведомени, нито представителят на лицето по чл.25, ал.1 ЗУБ, нито ДПС Бяла С., което е съществено процесуално

нарушение. Ускорената процедура по чл.76а – чл.76в ЗУБ не осигурява в пълна степен защита на правата и интересите на непълнолетното лице и такава не е осигурена по повод на подадената последваща молба за закрила рег. № 501093 от 19.08.2020 г.

За охрана интересите на непълнолетните лица, макар и в друга ускорена процедура по ЗУБ, нормата на чл.71, ал.1 ЗУБ забранява провеждането ѝ по отношение на непридружен, непълнолетен кандидат. Независимо от липсата на идентична забрана в чл.76а – 76в ЗУБ, съдът приема, че и по отношение на него са налице достатъчно нормативно уредени гаранции за зачитане на висшия интерес на детето в контекста на легалното определение по пар.1, т.5 от ДР на Закона за закрила на детето. Задължението за неговото съобразяване произтича от чл.24 от Х. на основните права в Европейския съюз (ХОПЕС), параграф 18 от Преамбюла на Директива 2011/95/ЕО, чл.20, пар.5 и чл.23 от Директива 2011/95/ЕО, пар.33 от Преамбюла на Директива 2013/32/ЕС и чл.6а ЗУБ. В оспореното решение липсва подобно обсъждане в светлината на желанията и чувствата на детето, неговите физически, психически и емоционални потребности, възрастта му, пола, миналото и други характеристики, посочени в пар.1, т.5 от ДР на ЗУБ.

По изложените съображения съдът приема, че оспореното решение е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения, довели до неправилно приложение на материалния закон. Така изложените обстоятелства, обсъдени в тяхната съвкупност, навеждат съда на извод, че последващата молба на А. Х. следва да бъде разгледана при съобразяване на посочените по-горе процедурни гаранции, които не са спазени в производството, приключило с Решение № ВР-13 от 19.08.2020 г. на интервюиращ орган при ДАБ. В новото решение по последващата молба следва да се съобразят и всички дадени с настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона, като установените обстоятелства бъдат обсъдени в светлината на принципа за „висшия интерес на детето“.

Така мотивиран, Административен съд София град, I-во отделение, 69-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на А. Х., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на А., настанен в ЦНСТДБУ, [населено място], област В., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, кантора 1 и 2, чрез адв. Т. Л., Решение № ВР-13 от 19.08.2020 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците.

ИЗПРАЩА делото като преписка на административния орган за произнасяне по последваща молба № 501093 от 19.08.2020 г. на А. Х. при съобразяване с указанията по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл.85, ал.4 ЗУБ.

СЪДИЯ: